

N:o 3/2010

Vellamo- biili

Päijät-Hämeen Mobilistit Ry:n jäsenlehti

Classic Motor Show

Samu-poika teki pitkän kyydityksen Bedfordin kujettajana, siinä matkustajat ehtivät tulla ja mennä moneen kertaan.

Autokoulun opetusväline kiinnosti pikkupoikia, tällaisella saisi tekniikan tutuksi autokoulussa vieläkin.

PUHEENJOHTAJALLA ON ASIAA

Hei.

Harvinaisen lämmin kesä on ollut autoharrastukselle ja lomailijoille ihanteellinen. Samalla se on ollut helpotus tapahtumien järjestäjille mikä näkyy kävijämäärissä rompetorilla ja muissakin tapahtumissa. Helteinen sää suosi meitäkin keväällä tuoden paljon yleisöä ja harrasteajoneuvoja raviradalle. Markkinat sujuivat mukavasti, mutta tulevaisuus raviradan muutoksista oli monella mielessä. Neuvonpitoa on alustavasti käyty Jokimaan kanssa, mutta jos on mahdollista saada pysäköintitilaa vaikkapa viereisiltä kouluilta, niin yritetään pysyä Orimattilassa. Rompetorin talkooporukalle ja muille tapahtumissa mukana olleille kuuluu suurkiitos osallistumisesta.

Museoajoneuvopäivänä kokoonnuttiin Lahden satamaan Tapiolan ja A-katsastuksen sponsoroimana. Mobiiliviesti vastaanotettiin Kymen Kerholta ja toimitettiin edelleen Hämeen Mobilisteille Hämeenlinnaan. Elokuussa ajeltiin Asikkalaan Tupalan talomuseolle ja Vanhaan Kevariin.

Kerhollaiset ovat olleet mukana monissa ajoissa ja vanhoja autoja onkin toivottu esille moniin tapahtumiin kuten esimerkiksi Huovilan puistoon Kärkölään, Anianpellon markkinoille Vääksyyn ja taidelauantaiksi Historialliselle museolle Lahteen. Lehdet-

kin ovat huomioineet mukavasti harrastuksestamme, kirjoitellen juttuja tapahtumista, ajoneuvoista ja harrastajista. Kiitos kaikille mukanaolleille!

Hienon kesän aikana on joku saattanut jo ajella tarpeekseen ja nyt sateiden saapuessa tullut mieleen panna auto talviteloille. Syksyllä on kuitenkin vielä monesti kauniita aurinkoisia ajopäiviä ja ruska-aikaa jolloin kannattaa nautiskella mobiileista. Ainahan me ajoneuvojemme kanssa erotutaan harmaasta massasta liikenteessä ja parkkipaikoilla samalla saaden uusia tuttavuuksia harrastuksestamme kiinnostuneista.

Tätä kirjoittaessa syyskuun kokous Rapalassa on jo lähellä. Kaasisen Hannu kasasi porukan ja ajelutti raviväkeä, siksi lokakuussa saunotaan Jokimaalla. Syyskokous pidetään totuttuun tapaan marraskuussa Tapiolassa.

Syysterveisin Antti

VELLAMOBILIILI

Julkaisija:

Internet:

Sähköposti:

Kotisivua hoitaa:

Vellamobiilin toimituskunta:

Päätöimittaja: Pentti Pihlaja-Kuhna,

Esa Suomi,

Hannu Laitinen, (taitto)

Kirjapaino:

Päijät-Hämeen Mobilistit ry, PL 25, 15801 LAHTI

<http://www.phnet.fi/public/phmobili/>

phmobili@phnet.fi

Pentti Pihlaja-Kuhna

sähköpostiosoite: pentti.pihlaja-kuhna@phnet.fi

sähköpostiosoite: eu.suomi@phnet.fi

sähköpostiosoite: hannu.laitinen@pp9.inet.fi

Padasjoen Kirjapaino, 2010

Rompemarkkinat 15-16.05.2010

Kaksi viikkoa ennen rompemarkkinoita saimme kokea pienen yllätyksen, harrasteautoalueelle alettaisiin rakentaa uutta hevusrataa jo ennen markkinoita. Saimme kuitenkin neuvoteltua parin viikon siirron maanrakennustöille ja markkinat saatiin pitää tutuksi tulleilla alueilla. Ensi vuoden osalta alueen käytöstä ei vielä ole tehty suunnitelmia tai uutta sopimustakaan, no tulevat järjestelyt selviävät aikanaan.

Säiden haltija oli jo toisena vuotena peräkkäin kääntänyt kupit Rompemarkkina-päivinä, ilmat olivat suotuisat, suorastaan erinomaiset. Kävijöitä oli jonkin verran yli 7000, eli saman verran kuin edellisenäkin vuonna. Lauantaina kyllä tehtiin kävijämäärässä ennätys, mutta sunnuntaina olikin tavallista rauhallisempaa. Myyjiäkin oli ennätysmäärä, ruutuja oli käytössä n. 470, mikä tekee myyjissä n. 380. Museo- ja harrasteautojen määrässä ei enää oikein pysynyt laskuissa kun lauantaina parkkipaikat loppuivat kesken. Onneksi saimme

hätäjärjestelynä lainata Keraplastin tehtaan parkkipaikkaa, suurkiitos heille myötämielisestä suhtautumisesta asiaamme.

Kioski- ja makkaramyynnit noudattelivat edellisten vuosien lukemia, sunnuntaina kokeiltiin myös pehmiksen myyntiä, hyvin tuntui kauppa käyneen. Ninan ja Marin maitokärrymyynti palveli taas myyjiä, näistä tytöistä myyjät tykkäävät. Suurkiitokset kaikille ahkerille talkoolaisille, jotka jälleen työskentelivät kapasiteettinsa ylärajoilla. Lentopallonaiset hoitivat lipunmyynnin jälleen rutiinilla, kiitos heille. Tapahtuman taloudellinen tulos oli samaa luokkaa kuin aikaisemminkin. Hankintoja kokeiltiin vähän hajauttaa tänä vuonna, sillä voitaneen vähän vaikuttaa kustannuksiin, mutta se lisännee vähän hankintatyötä.

Kunniajäseneksi valittiin tänä vuonna Kalevi Saarinen, Kalevillahan on erittäin pitkä ja aktiivinen jäsenyysaika ja jatkos-

Antti Vähälä, Reino Wallenius ja Esa Suomi ojentamassa kunniajäsenelle Kalevi Saariselle kunniakirjaa.

sakin varmaan näemme Kalevia aina mukana kun jotain tapahtuu. Kiitos Kaleville työpanoksestaan kerhomme hyväksi.

Entisöintiapurahaa ei tänä vuonna hakenut yhtään hakijaa.

Jälkilölyyt Järvikylässä

Jälkilölyyt vietettiin 1.6.2008 jo tavaksi tulleessa paikassa Järvikylän Maamiesseuran talolla. Markkinat olivat onnistuneet erinomaisesti ja taas saatiin kehua itseämme.

Huoli tulevaisuudesta puhutti koska raviradan alueella on nyt aika suuri käytön rajoitus uuden hevosradan valmistuttua keskialueelle.

Suurkiitokset uskollisille myyjille, talokoolaisille ja tietenkin asiakkaille.

Tervetuloa taas ensi vuonna uudelleen, miten ja missä tapahtuma sitten järjestetäänkin.

Maitokärnytyt Mari ja Nina ehtivät vähän poseeratakin myyntikierroksellaan.

Edustakoon Niemitalon Matti oikeahenkistä rompemyyjää, myyntiesittelyssä Monark -mopo.

Hyvän tuulen naistenajot 18.7.2010

Naisten automobiilikkerho järjesti jälleen tänä kesänä perinteiset naistenajot. Ideanaan on, että kuskina tulee olla nainen. Miehiä saa kyllä olla mukana seurana tai huoltojoukkoina. Ja mikäs siinä, se on oikein, että välillä pääsevät naisetkin ajamaan!

massa oli vapaata seurustelua, tutustumista oppaan johdolla Kauppiaan talon museoon ja lyhyt draamanäytelmä. Lisäksi sai käydä kaffella omaan tahtiin. Paikalla oli myös yleisöä ja kuhina oli kova kentällä.

Pian ja Marjan poseeraus

Päijät-Hämeen suunta olivat hyvin edustettu, mukana oli ainakin Lea Lahti Opel Kadett Caravanilla (kyydissä Antti Vähälä), Pia Lahtinen ja Marja Eskola Metropolitan 1500 Convertiblellä sekä Nina Peltonen ja allekirjoittanut NSU Ro80:llä (kyydissä lehdistön edustajana Jan-Erik Laine). Osallistujia oli liki 30 autokuntaa ja noin 70 henkilöä.

Tällä kertaa reitti lähti Kouvolan Liikkalassa sijaitsevalta Ravintola Viljamaalta. Aluksi nautittiin aamukahvit, jonka jälkeen osallistujat pistettiin letkaan ja lähdettiin ajelemaan kohti Haminaa. Haminassa parkkeerattiin RUK:n Päärakennuksen kentälle, johon jäätin joksikin aikaa parkkiin. Ohjel-

Iltapäivän puolella matka jatkui Kuninkaantietä pitkin Karhulan Hoviin, joka olikin maalietaapi. Perillä autot ohjattiin nurmikentälle parkkiin ja kuskit seurueineen kohti kartanoa hyvin ansaitulle lounaalle. Lounaan jälkeen jaettiin palkintopystejä tietenkin asianmukaisesta ja auton henkeen sopivasta pukeutumisesta. Tällä kertaa haluttiin kuulemma myös kannustaa tuoreimpia klubilaisia ja muistutettiin, että koko autokunnan tulisi olla pukeutunut. Lisäksi muistettiin kerhon puheenjohtajaa Marja-Liisa Järveä merkkipäivien johdosta. Puheiden pidon jälkeen tilaisuus päättyi ja joukko alkoi suunnata kohti kotia.

Meidän seurueemme tosin viivähti kartanon pihalla hieman pidempään, koska lehdistön edustajamme Jan-Erik bongasi ajoista kiinnostavan auton (ei paljasteta tässä enempää) ja siinä sitten hoidettiin auton kuvaamista ja haastattelua. Me naiset pulahdimme sillä välin uimassa lähistön joen rannalla päivän ollessa helteinen. Onneksi muuten autossamme on kattoluukku, se tuli tosiaan tarpeeseen!

Ajot olivat kokonaisuudessaan oikein mukavat ja leppoiset. Pääpaino ei ollut pelkästään autoissa vaan tietysti myös pukeutumisessa. Rouvien ja neitien asuja kelpasikin ihastella, oli niihin sen verran panostettu, herroista puhumattakaan! Tietääkseni huoltotöihinkään ei juuri jouduttu vaan mobiilit pelasivat hyvin. Yleisöä oli mukavasti koontumispaikoilla ja löytyipä ajoreitinkin varrelta vilkuttajia. Ja kyllähän tätä naisleikaa kelpasi katsoa! Ensi vuonna uudestaan.

Mari Pihlaja-Kuhna

Oltermannin väki pääsi ajelulle

Vääksyssä sijaitsevan palvelukoti Oltermannin asukkaat pääsivät ajelulle, kun Päijät-Hämeen Mobilistit ja Asikkalan Martat järjestivät yhteisen virkistysillan vanhuksille. Martat tarjosivat pullakahvit asukkaille ja kuljettajille, ja mobilistit ajeluttivat mummoja ja pappoja monen monta reissua Vääksyssä ja lähiympäristössä. Toiset tekivät reissun yhden auton kyydissä, mutta aika monet myös kokeilivat ja vertailivat eri autojen ominaisuuksia. Suosikiksi nousi Mersu, jonka kyytiä kilvan keuhuttiin, mutta mukavaa oli kaikkien autojen kyydissä ja tuttuja maisemia näkyi matkan varrella. Kahvia juodessa kuultiin automuistoja A-Fordista, Taunuksesta ja Toyotasta.

Tempauksessa olivat mukana Veikko ja Leena Pirkonen & Ford Anglia 1952, Esa ja Päivi Kantola & MB 1951, Eino ja Pirjo Lemmetty & Volvo Amazon 1969, Pertti Metsä-Vähälä & Isuzu Bellet 1965 sekä

Antti Vähälä ja Lea Lahti & Renault 16 1971.

Viime vuonna vastaava tempaus toteutettiin Vääksyn Ehtookodolla, ja koska meillä kaikilla oli niin mukavaa, ensi kesänä ajellaan taas!

Hoitaja tuo Oltermannissa asuvaa rouvaa ajelulle Pertti Metsä-Vähälän Isuzun kyytiin.

Classic Motor Show 8-9.5

Päijät-Hämeen Mobilistit osallistuivat taas monipuolisesti Classic Motor Shows-sa. Kerhon ahkerat puuhamiehet ajeluttivat paloautolla taas ennakkomainoksia Lahden kaupunkimiljöössä. Osastoamme pidettiin pystyssä yhteistyössä A-katsastuksen miesten kanssa.

Osaston näyttelykaluston pääroolia veti jälleen kerhomme Bedford. Näyttelyn varmasti erikoisinta antia edusti osastollamme näytillä ollut Eskolan Matin CROSLY:n moottori, kiitos Matille lainasta. Olihan siellä meillä myös piilofarmari Mazda ja 2-t Saab sekä pari kaksipyöräistäkin, kiitos omistajille ja osaston päivystäjille.

Messujen ja koko telluksenkin mittakaavassa harvinaisen ja todella hienon Packard-kokoelman oli asettanut esille

kerhomme jäsen Juha Toivonen. Juhan osasto oli eittämättä messujen vaikuttavin nähtävyys ja Juhan esitykset tiesivät Packardeista kaiken.

Lealla, Viivillä ja Ninalla taas oli suuri Vintage-osasto, vanhat tyylikkääät vaatteet taisivat vaihtaa hyvin omistajaakin koska sunnuntai-iltapäivällä tyttöjen osasto näytti aika autiolta.

Niemelän Simca-miehet täyttivät kalustollaan kokonaisen osaston edustaen myös kerhoamme.

Kiitos vielä kaikille kerhomme asiaa messuilla hoitaneille aktivisteille, hyvään tarkoitukseen se Äitienpäivä meni näinkin, kiitos Äideille huomion jakamisesta.

pena

Mobiiliviesti

SAHK Mobiiliviesti saapui Antin Automuseolle Vesivehmaalle Kymen Kerhon tuomana sunnuntaina 8.8. klo 14. Kymen kerhosta oli saapunut kuusi autoa tuomaan viestiä Päijät-Hämeeseen. Automuseon väen lisäksi paikalle oli saapunut muutama Päijät-Hämeen kerholainen vastaanottamaan viestiä. Pentti Listo luovutti viestikapulana toimivan Saabin ratin ja ajokilvet Automuseon väelle. Viestin vaihto sujui leppoisissa tunnelmissa, kuulumisia vaihdettiin ja ajokalustoa tutkittiin. Viestin tuojille tarjottiin pullakahvit sekä hellemekin vaatimaa kylmää nestetankkausta.

Viesti lähti eteenpäin maanantaina 9.8. Antin Automuseolta klo 16.30 Vääkсын ja Lammin kautta Hämeenlinnaan.

Viestiä lähti viemään Päijät-Hämeestäkin kuuden auton seurue; Kari ja Konsta Hei nonen 1930 A-Fordilla, Vesa Rantasalo & Leena Tuominen 1961 Steyr Puchilla, Pertti Metsä-Vähälä 1965 Isuzu Belletillä, Juha ja Arja Suomi 1960 Simca Oceanella, Jukka Töyrylä 1973 Opel Recordilla ja Antti Vähälä & Lea Lahti 1966 Ford Cortinalla. Viesti luovutettiin Hämeenlinnan vanhan linnan parkkipaikalla Hämeen Mobilisteille. Jälleen tuttu luku ajoneuvoja, kuusi kappaletta, lähti viemään viestiä Kangasalle Vehoniemen Automuseolle, jossa sen vastaanotti Veteraanikuorma-autoseura. Hämeen Mobilisteja ei voi ainakaan moittia hitaiksi, sillä he lähtivät matkaan heti viestikapulan saatuaan. Päijät-Hämeen väki piti pienen kahvitaun ja ajeli kotiin Turengin kautta maisemareittiä edellisyön myrskyn jälkiä ihmetellen.

Antti ja Kari luovuttivat viestikapulana toimivan Saabin ratin ja ajokilven Hämeen Mobilistien puheenjohtajalle Tom Siivolalle

Wanha Willähti Perinnepäivät 2010

Wanha Willähti -kerho osana Villähteen Nuorisoseura ry:tä järjesti hienon Wanha Willähti -perinnetapahtuman 19. - 20.6.2010 Villähteen koulun piha-alueella. Tämä oli järjestyksessään toinen tällainen tapahtuma. Arviolta 2700 henkilöä tutustui monipuoliseen tarjontaan kauniin sään vallitessa. Suomenhevonen ja Raskas Patteristo 25 olivat johtavat teemat normaalin perinnemateriaalin lisäksi.

Perinteisiä työmenetelmiä, vanhoja esineitä ja työkaluja oli vaivaa säästämättä asetettu esille runsaasti, katsottavaa riitti koko päiväksi. Paikalla olleella ajokalustolla tehtiin esittelykierroksia, tapahtuman juontajan Erkki Jantusen esitellessä ajoneuvojen taustoja. Työnäytöksiä oli runsaasti. Fordson Majuri oli valjastettu vinsillä hinaten oja-auraa vetämään, monelle tämänkin näkeminen on ensimmäinen kerta elämässään. Separaattori ja kirnu olivat työnäytöksessä josta sai maistella

kirnuvoita näkkileivän päällä. Sisätiloissa naisten käsityöt lumosivat virkkaajat ja puutyöt puusepät. Armeijan osatokin tykkeyneen ja sisäosastoineen oli laaja, tulentohtomenetelmiäkin siellä tuli kerrattua.

Kerhomme puuhamiehet Juha Suomi ja Janne Laaksonen osallistuivat järjestelyyn tuomalla kerhomme kuorma-autot Fordin ja Scanian nähtäville. Toki muitakin kerholaisten kalustoja oli paikalla. Matti Korhosen Mercedes-Benz LK330 1959 esitti pääosaa esittelykierroksella, samoin Tenho Virtasen T Ford 1914 näyttäytyi paikalla. Paikalla näkyi myös Opel Kapitan, NSU Ro80, Volvoja yms. tuttuja ajoneuvoja.

Tapahtuma oli erittäin hyvin järjestetty ja nähtävää riitti koko perheelle. Tapahtuma järjestetään kolmen vuoden välein, kannattaa panna jo nyt korvan taakse ajanvaraus.

Pena

Kerhon kuorma-autokalusto, Scania ja Ford esittelyrivistössä.

Tapahtuman juontaja Erkki Jantunen haastattelemassa Korhosen Matin Mersun miehistöä ajoneuvojen esittelykierroksella.

Mobilisti-ilta

9. Mobilisti-iltaa vietettiin Vääkсын kanavalla ennätyskellisen helteisissä tunnelmissa. Las- kut menivät pahasti sekaisin, mutta ajoneuvoja ja yleisöä oli edellisuotta enemmän. Sinuhen lahjoittamat 500 ruisleipää loppuivat kesken heti kätelyssä. Taitavien liikenteenohjaajien avulla kaikki löysivät paikkansa puistosta ja vielä muutama auto olisi sopinut lisääkin..

Posetiivarin possuun kertyi 416.70 euroa sydänlasten hyväksi, kiitos lahjoittajille.

Tuhannet kiitokset myös ahkeralle talkoovälle, sekä kaikille paikalle saapuneille!

Vanhat Koneet Kanavalla

Vesijärvipäivänä, lauantaina 31.7. raskaaman kaluston harrastajat kokoontuivat esittelemaan kalustoaan Vääkсын kanavalle. Ensimmäistä kertaa järjestetty tapahtuma keräsi Vääkсын kanavan puistoon monipuolista kalustoa. Olli Huuskonen, Arto Jussila, Esko Järvinen ja Timo Suomela pyörittivät maamootoreitaan ja oheistuotteena syntyi mm. klapeja ja päreitä. Traktoririvistöstä Jokirannan edustalta löytyi mm. Fordson, Nuffield, Massey Ferguson

ja Valmet. Kuorma-autoja edusti Sisu ja Volvo sekä Ford-palo-auto. Lisäksi puistossa oli muutama moottoripyöräkin. Automuseon myymäläautossa sai käydä muistelemassa vanhoja hyviä aikoja.

Autolla ajamisen helppous ja vaikeus

Autolla ajaminen on helppoa kuin heinänte-ko ja kun sen kerran oppii niin sen aina taitaa. Vai onko se sittenkään niin? Autokouluopetuk-sesta en nyt tiedä kun en siellä pahemmin ole ollut. Kärsivällinen isäni opetti minut ajamaan ihan opetusluvin. Vaikka pari kertaa vähän ojan puolelle tuli opettelussa luisuttua, niin ajamaan opin ja korttikin irtosi, jos ei ihan ekoilla dioilla niin ainakin ekalla insijajolla.

Kaikki autothan on erilaisia ajettavia, sen-hän huomasi jo ajohistoriansa alkumetreillä. Kun oli tottunut omaan autoonsa niin oli aina jännittävä päästä ajamaan kaverin autoa. Ja ne vanhemmat autothan on vielä aika lailla oman-laisiaan verrattuna ns. nykyautoihin. Omassa ekassa kesäautossani (vm -66) oli sentään vielä ryyppy, joten sitä opin käyttämään jo nuorena. Tosin jos ei ollut pitkään aikaan ajanut, niin piti aina vähän muistella ja tunnustella, että mikä on sopiva määrä ryyppyä, ettei tule liikaa. Sen auton käynnistäminen kylmällä ilmalla oli – ja on vieläkin – haasteellista. Ennen käynnistä-mistä voi vähän polkasta kaasupoljinta, sitten se ryyppy päälle ja käynnistetään ja sopivalla hetkellä pitää vähän pumpata kaasua sopivasti, ei liikaa. Ja kyllä se siitä sitten lähtee. Alku-kilometrit ovat kankeata menoa, kunnes kone lämpii. Ja silloin ei ole hyvä jäädä vaikkapa

ylämäkeen mihinkään mäkiarttiin, saattaa kone hyytyä pahemman kerran taitamattomalla kuskilla...

Vanhat autot sopivat hyvin naisten ajetta-viksi siksi, että usein poljintila on aika pieni. Isokenkäinen nykymies ei meinaa saada sitä 45 kokoista kenkäänsä sopimaan niin, että pai-naisi vain yhtä poljinta kerrallaan – tai ainakin ajokengät pitää valita huolella.

Aina kun perhepiiriin tulee uusi vanha auto, sitä pitää tietysti päästä koko perheen koe-ajamaan. Enpä juuri muiden vanhoja kaaroja olekaan ajanut, joten kokemukseni on suppe-ahko. Viimeisin perheen auto, NSU Ro80, on-kin mielenkiintoinen tuttavuus. Toki sitä heti sen valmistuttua kokeilin pienen lenkin, mutta pidempi ajokokemus odotti vasta tänä kesänä naistenajoja varten. Sainkin kahtena iltana ajo-opetusta, jotta sitten selvittäisiin ajoista kunni-alla.

Ensin pitää tietysti katsoa, että virtakytkin konepellin alla on päällä. Vanhoissa autoissa semmoinen virrankatkaisu kun usein on, jotta ei sitten tapahtuisi mitään itsestään syttymisiä pitkissä säilytyksissä. Vaihdekeppissä on kolme vaihdetta eteen, yksi taakse ja vielä ns. park-kivaihide. Pakkia ei kovin helpolla saa päälle, vaan se pitää laittaa päälle ykkösen kautta ”hel-lästi mutta päättäväisesti”. Itse käynnistys on helppo, tässä autossa ei ole sitä ryyppyäkään. Mutta mutta, pitää muistaa operoida vain oi-kealla jalalla automaattivaihteisen tyyliin, eli kytkinpoljinta ei ole, vaan se on vaihdekepin päässä. Vaikken ole lyhyimmästä päästä, kes-ti aikaa miettiä itselle sopiva tarttuma-asento, että ulottuu keppiin ja saa kytkimenkin päälle. Vaihdetta vaihtaessa pitää päästää kaasu, sit-ten vaihtaa ja sitten vasta taas painaa kaasua. Ja sinänsä tällä autolla ei ollut niin vaihteella väliä, se kun lähti liikkeelle parkista vaikka kolmosella... Eli ajaminen on sitten kuitenkin aika helppoa!

Tietyt huoltotoimenpiteet pitää tietysti myös opetella erinäisten tilanteiden varalta. Eli öljyt pitää osata katsoa ja lisätä ja tietysti tankata (muista laittaa lisäainetta tankkiin, yksi viiva kymmeneen litraan). Sitten vielä tempu, jonka osatessaan nainen voi kerätä toivottavasti ihailevia katseita eli sytytystulppien irrotus ja karstan poisto tai tulpan vaihto puhtaaseen! Tätä en kyllä joutunut tekemään, mutta luulin nyt osaavani suorittaa tämänkin manööverin.

Suosittelisinkin, että joka mobiiliin kannattaisi kirjoittaa lyhyehkö ajo-ohje, josta voisi

sitten satunnaisetkin kuskit palauttaa mielin auton ajo-ominaisuudet/omitusuudet. Itse en ainakaan muista kaikkien perheen autojen ajo-ohjeita; kuinka kovaa niillä nyt sitten oli kullakin suositeltavaa ajaa, oli hellettä tahi ei ja montako kertaa sitä kaasua sai käynnistäessä painaa vai saiko sitä painaa ollenkaan..? Tietysti aina on parasta saada ajo-opetus ja kertaus auton omistajalta/ entisöijältä. Auton entisöijä on itse paras tietäjä autonsa suhteen.

Mukavia syysajeluita!

Mari Pihlaja-Kuhna

Vanhat tutut tapasivat

Classic Motor Show-tapahtumassa oli tänä vuonna Toyotan osastolla meillä harvinainen auto, Toyopet Tiara. Malli ja merkki ovat ajalta ennen varsinaista Toyotan tuloa Suomen markkinoille. Sitemmin pitkäaikainen merkin maahantuojia Korpivaara Oy toi myös muutaman (2 kpl??) Tiaran tutustuakseen auton mahdollisuuksiin ja sopivuuteen pohjosiin oloihin. Varsinainen maahantuonti aloitettiin 1964 kuitenkin Toyotan isolla maineikkaalla mallilla Crown (ensimmäinen erä 201 kpl).

Mutta mitä erikoista näyttelyn yksilöstä ??

Auto oli ollut aikanaan esillä Moskovassa pidetyssä japanilaisen tuotannon teollisuusnäyttelyssä, josta se tuotiin 1960 Suomeen Japanin suurlähetystön käyttöön. Kuljetuksen Moskovasta hoiti Viktor Ek ja auton varustamisen Suomen vaatimusten mukaiseksi Stockmannin Auto.

Auton rekisteröintiä varten tarvittavat paperit teki allekirjoittanut, olinhan toiminut varakatsastusmiehenä Helsingin katsastuskonttorilla kevästä 1959. Koska auto tuli yksittäisenä kappaleena lähetystön käyttöön, ei sitä tarvinnut tyypikkatsastaa, pelkkä rekisteröintikatsastus riitti.

Auton tekniset tiedot sain konttorille tulevan suuren sveitsiläisen autolehden vuosittain ilmestyvästä paksusta saksan/ranskan-kielisestä luetteloluvusta (kerhon hallilakin on muutamia ko. luetteloita -70 ja -80 luvuilta).

Auto oli tietäkseni ensimmäinen japanilainen auto Suomessa ja itse olin ensimmäinen suomalainen katsastusmies, joka pääsi japanilaista autoa koeajamaan. Aro-yhtymähän sai ensimmäiset Datsunit maahan syksyllä 1962 ja Korpivaaran kokeilua varten maahantuodut Toyopetin tulivat myös samana vuonna.

Näyttelyssä olleen auton vanhan rekisteriotteen mukaan 1961 katsastuksen oli suorittanut silloinen työtoverini ins. Christian von Numers (myöhemmin Scan-Auton Saab asiantuntija) ja 1962 oli jälleen ollut allekirjoittaneen vuoro, johon vuoteen tuttavuuteni Tiaraan silloin sitten päättyikin.

Tapaaminen 50 vuoden jälkeen oli taas esimerkki siitä, että maailma on pieniä ihmisiä täynnä.

Reino Wallenius

Suzuki GT-550 rekisterinumero ZI-261 valmistenumero 31754 ” LIME GREEN ”

Tarinamme pyörä rekisteröitiin 18.9.1973 Veljekset Salomaa. Elämä ZI-261 kohdalla oli pyöriä pääkaupunkimme Helsingin alueella, Sipoon puolella se käväisi 1983-1990. 1990 se rekisteröitiin Parikkalaan, omistaja asui Helsingissä. Itselle oli jo 1974-76 jäänyt paha trauma... Kivenlahdessa pyöri Vihreä GT550-73 ja sen ääni jäi mieleen....

Kesällä 1991 5.6.1991 Hesarin moottoripyöräpalstalla oli ilmoitus: **Suzuki GT550-73. Hyvä/ Halpa. 17 jälk. p. 6985698.** Emännältä lupa mennä katsomaan... Kaupathan siitä tuli. Pyörä oli siisti ja toimikin. Ei siinä jääty miettimään asiaa. Talli oli ja sinne mahtui hyvin auton seuraksi. Tuli ajeltua, bensaa ei mennyt kamalasti, mutta öljyä kului ... 6l/1000 km! Savu oli kamala, startti ei toiminut, putkista löytyi paita! ihmekkös, oli sen verran hiljainen.

Vuodet 1991-1993 meni tiedon ja osien kartoitukseen. Myös katkennut männänrengas korjattu ja kone avattu, Ajoa jonkin verran, mutta savutus rupesi häiritsemään sekä startti... 1994-1996, asunnon vaihto ja tallin menetys. Muutto Lohkopellontielle vuonna -95. Vuosina 1995-1997 Suzukilla ei ajettu paljoa. Sukulaispoika lainasi pyörän 1995 ja 1996. Ajoi ojaan 1996 mutta kuskille ei käynyt mitenkään, tankkiin tuli painautuna ja kaatumaraudat saivat naarmuja.

Suzuki GT550 ZI-261 saa uuden elämän. 1997- 2009 kesät silloin tällöin ajeltu. Starttipaketti hankittu, kone purettu ja uusi korjattu kumpura Matti Saloselta Turusta. Tämä starttiongelman oli GT550-mallissa yleinen ja vasta 1975 tehdas teki uuden paketin Wankel-mallin startista. Varaosaa ja muutakin kirjallisuutta on tullut hankittua hirtittävästi! Satula korjattu ja pohja ehjä hankittiin.

Kesällä 2009 päätin siistiä pyörän ja lopultakin tarkastuttaa pyöräni.

Pyörän kunto: Alkuperäinen maali, etulampussa hankautuma katteen johdosta. Pakoputket ALKUPERÄISET! Ohjauslaakeri uusittu. Otin pois huomiovalot... saakohan ne olla? Kaatumaraudat. Storm 70-luvun. Rompetorilöytö. Tavarateline Suzuki ALKUPERÄINEN. Myös Suzukin oma kaatumarauda tallissa, mutta ei sitä kehtaa laittaa. Renkaat hajosi 2009 kesällä edestä. Vanhuuttaan... HUH! Ihmettelin kun motarilla haki tietä, Porvoossa parkkipaikalla näkyi kankaat läpi !!

Nyt alla Dunlop TT100 4.10x19 (3.50x19) etu ja Dunlop TT100 4.25/85x18 (4.00x18). Tässä on sanottava, että kaiken kaikkiaan Suzuki GT-550 on jäänyt varjoon saman aikakauden pyörien suhteen kuten Honda CB500 ja Kawan H1 500 mallit. Suzuki GT-550 ZI-261 on nähnyt paljon ja palvelee edelleen hyvin.

P-H Mobilistien jäsenet
Seppo Mikkonen ja Jan-Erik Seger

Veikko Tuomiselle hopeinen ansiomerkki

Kerhomme kunniajäsen nro 1, paljon talokootunteja kerhomme ja harrastuksen puolesta tehnyt Veikko Tuominen saavutti kunnioitettavan 80 vuoden iän 21.7.2010. Aiempia pyöreitä vuosia, 60- ja 70-vuotisjuhlia Veikko vietti mobilistien mukana rompetoreissa, mutta nyt merkkipäivät menivät kotosalla. Kerhon puolesta onnittelut vei perille Antti Vähälä ja luovutti samalla Veikolle SAHK:n hopeisen ansiomerkkin. Terveyttä ja hyvää vointia Veikolle jatkossakin!

Leo Eiranen eläkkeelle

Pitkäaikainen Vellamobiili-lehden alulepanija ja kirjapainoavustaja Leo Eiranen jäi kevään mittaan eläkkeelle Padasjoen kirjapainosta ja lopetti samalla myös avustustoimet Vellamobiilissa. Pentti Pihlaja-Kuhna ja Leon veli Kalle ojentamassa kiitoksia Leolle. Kiitos vielä kerran Leolle arvokkaasta työstä lehtemme hyväksi. Padasjoen kirjapaino jatkaa edelleenkin lehtemme painoa ja jakelua.

Matti Eskolalle ojennettiin SAHK:n kultainen ansiomerkki Tampereen ajotapahtuman illanvietossa.

Hallihanke

Hallihankkeessa on kevään ja kesän mittaan ollut vireillä pientä valmistelutoimintaa. Heikki Hyppösen piirtämänä on laadittu kaksikerroksinen laajennussuunnitelma Orimattilan halliin. Alakerrassa on lisää autojen säilytystilaa ja yläkertaan on sijoitettu isot kokoustilat ja tilaa kirjastolle. Suunnitelmaan on haettu ja saatu rakennuslupa. Toteuttamista varten pyydettiin useita tarjouksia, joita myös saatiin. Tarjousten hinnat ylittivät reilusti ennakkokäsityksemme kustannuksista.

Hallitus on käsitellyt asiaa ja päättänyt jatkotoimista. Kustannusten saamiseksi kuriin ajateltiin tutkia mahdollisuutta toteuttaa rakentaminen itse. Palastellaan projekti osiin suoritetaan hankinnat itse ja teetetään työt osaurakoina. Tällä menettelyllä voisi pystyä hyödyntämään mahdollisia ”suhteita” teettämisessä kuten myös talkootyötä. Uskotaan että jäsenistön keskuudesta löytyy osaamista ja hankintakanavia jota voidaan hyödyntää.

Toteuttamista varten nyt ollaan tekemässä tarkempia rakennesuunnitelmia saadaksemme paremmin palasteltua hankinnat ja ositeltua työkokonaisuuksia.

Jäsenistön keskuudesta toivotaan tuotavaksi esiin kaikki rakennusalan osaamiset esille.

Tämä kaikki tarkoittanee sitä, että syksyn ja alkutalven mittaan hankittaisiin tarpeeksi valmiuksia, jotta rakentaminen voitaisiin aloittaa varhain keväällä.

Pena

Jäsenasiat

Päijät-Hämeen Mobilistien jäsentiedot ylläpidetään valtakunnallisessa SA-HK:n jäsenrekisterissä. Rekisteri on netissä toimiva se-lainkäyttöinen toteutus. SA-HK:n Automobiili-lehti postitetaan tämän rekisterin osoitetietojen perusteella. Yhdistysten jäsen-vastaavat hoitavat jäsentiedot suoraan rekisteriin. Tämä tarkoittaa sitä että osoitteen muutokset ja uudet jäsentiedot pitää toimittaa Pentti Pihlaja-Kuhnalta joko puhelimitse 044-7880312, sähköpostilla phmobili@phnet.fi tai kirjallisesti Kuusamatie 13, 16300 Orimattila.

Uusia jäseniä

Tyyskä Jari
Pelli Marko
Nurminen Ritva
Järvinen Risto
Huovila Esa
Roisko Esa
Ulkuniemi Harri
Vesaaja Jonna
Sommarberg Jari
Paronen Pertti
Heinonen Tuija
Arola Kari
Moisanen Pekka
Paukku Kari
Pohjolainen Minna
Isokangas Ari

KUORTTI
NASTOLA
TUULOS
ORIMATTILA
VILLÄHDE
TENNILÄ
ASKOLA
LAHTI
LAHTI
PENNALA
LAHTI
ORIMATTILA
VESIVEHMAA
TENNILÄ
UUSIKYLÄ
VILLÄHDE

Bedfordin jarrut

Bedfordin kevään katsastus toi ilmi jarruongelmia, poljin painui pohjaan kovissa jarrutuksissa ja sehän ei oikein sovi, varsinkin kun on kyse linja-autosta. Pääsyliterissä todettiin sisäisiä vuotoja. Osahankintoja tehtiin Onnin ja Kallen toimesta. Raimo Udd mestarina, jarrut kunnostettiin ja taas on Petterillä hyvä lasketella.

Kokoukset:

05.10.2010 klo 18:30

Kuukausikokous Jokimaan raviradalla

02.11.2010 klo 18:30

Syyskokous Tapiolan-yhtiöiden tiloissa Aleksi 27, Lahti

Tapahtumat:

Perinteinen Mobilistien pikkujoulu pidetään Vääksyn Majakka-Paviljongissa 4.12. alkaen klo 19.00. Ilmoitauksia vastaanottaa Reino Wallenius 25.11 asti. Seuratkaa kerhon nettisivuja, sieltä lisätietoa ja ajo-ohjeita.

Kerhon kokouksista ja tapahtumista saat viimeisimmät tiedot kotisivuilta <http://www.phnet.fi/public/phmobili/>

Suomen Autobiili-Historiallinen Klubi ry:n jäsenkerho

Päijät-Hämeen Mobilistit ry

PL 25, 15801 LAHTI

KERHON TOIMIHENKILÖT 2010

Puheenjohtaja	Antti Vähälä		040-555 9265
Rahaston hoitaja	Pentti Pihlaja-Kuhna	03-777 3865	044-788 9312
Sihteeri	Reino Wallenius	03-752 6275	0400-810 778
Museotarkastajat	Antti Vähälä		040-555 9265
	Klaus Lindholm	03-718 8620	040-726 3725
	Esa Suomi		050-540 0756
	Janne Laaksonen		040-726 5202
Peräkärryn vuokraus:	Jaakko Riihelä	03-7561832	0400-455 831

SAHK, (valtakunnallinen keskusjärjestö) Vanha talvitie 2, 00580 HELSINKI

Puheenjohtaja: Simo Pyykkönen p. 0400859554 toimisto: p. 09-7289 5150,

fax 09-7289 5151.kotisivu: <http://www.sahk.fi>, sähköposti: toimisto (at)sahk.fi

Jäsenetuja 2010

- jäsenlehti "Autobiili" 6 numeroa/vuosi
- oman kerhon lehti "Vellamobiili" 4 numeroa/vuosi
- alennetut museoajoneuvon tarkastusmaksut
- kerhon omien museoajoneuvotarkastajien neuvonta

Maksut vuonna 2010

- liittymismaksu 25 euroa
- jäsenmaksu 37 euroa

toimintaa

- mukavat jäsentapahtumat, ajelut yms.
- kuukausikokoukset ja vierailut niiden yhteydessä
- Orimattilan Rompetori toukokuussa

Kerhon GSM-puhelin: 040-5796171. Vastaajassa on tiedotteita. Vastaajaan voit myös jättää viestin äänimerkin jälkeen, vaikka sitä ei vastaajan viestissä olisi mainittukaan!

**VELLAMOBIIILI 4/2010 ilmestyy viikolla 50, lehteen tarkoitettu
aineisto toimitettava 26.11. 2010. mennessä.**